

. Sabancı .
Universitesi

Mezunları Derneği



*Tosun Hocamıza
Sevgilerimizle...*

3 Temmuz 2009

SUMED tarafından hazırlanmıştır.

Teşekkürler

Sabancı Üniversitesi'nin dünya çapında rekabet edebilen bir üniversite olabilme yolundaki kurumsal gelişimine katkılarınızdan dolayı, öğrencilerinize ve ilham olduğunuz tüm eğitimcilerle sonsuz emeği geçen siz sevgili hocamıza; Üniversitemiz ve özgürleşip uymasını sağladığınız tüm öğrencileriniz adına teşekkür ederiz.

* Bu kitap SÜMED tarafından hazırlanmış olup, tasarımı OTOPARK Tanıtım hazırlamıştır. Kitap 3 kopyadır. Kitabın kopyaları ve CD'leri arşiv amaçlı Bilgi Merkezi'nde, Sabancı Üniversitesi Mezunları Derneği'nde bulunmaktadır. Kitabın CD'leri yazı gönderen mezunlara armağan edilmiştir.

Tosun Hocamız;

Hořgörüyle bizi cesaretlendiren, her zaman dinleyen, fark ettirmeden izleyen, farklı fikirlere açık, sevecen, bize inanan, yeni ufuklara gitmemizi sağlayan, başarısızlıklarımızdan ders alıp, başarıya ulaşabileceğimizi gösteren, bilimden taviz vermeyen, demokratik ama haksızlığın karşısında duran

bir Liderdir.

Hocam,

Sabancı Üniversitesi'nde sizinle paylaştığım onlarca anıyı düşününce, tüm bu anıların kesiştiği bir nokta dikkatimi çekiyor. Bu ortak paydanın, farklı düşünmemiz gerektiğini sözleriniz ve davranışlarınızla bizlere daima hatırlatmanız olduğunu görmek zor değil.

Anlık farklılıklar yaratmaktansa farklı olmayı sürdürebilmenin aslında kolay olmadığını ve bunu başarabilmenin sizin gibi gerçek bir lider ile sıradan bir yönetici arasındaki farkın temeli olduğunu sizden öğrendim.

Bu öğrenme süreci kampüse geldiğim ilk günlerde, oryantasyonda başladı. Sıcak bir Eylül günü geldiğimiz YBF'de sizin konuşmanıza başlamanızı bekliyorduk ve ben üniversitenin programları, sosyal imkanları gibi konuları anlatacağınızı düşünüyordum. Siz ise, hayattaki geçmiş başarıların ve başarısızlıkların gelecekte başarılacaklar üzerindeki etkisinin çoğu kişinin sandığından daha az olduğunu ve bu nedenle ÖSS puanlarını, sıralamalarını unutup önümüzdeki zamanı en iyi şekilde kullanmanın en doğru adım olacağını söyleyerek sözlerinize başlamıştınız. İki senelik hazırlık döneminden ve binlerce sorudan sonra, bir çoğumuzun ne demek istediğinizi anlaması kolay olmadı. Fakat bir mezun olarak geriye baktığımda, sizi tanıdığım o ilk on saniyede verdiğiniz bu nasihatın ne kadar değerli olduğunu daha iyi anlıyorum.

Bizler ve Sabancı Üniversitesi için yaptıklarınız için size çok teşekkür ederim. Bizlerin başarısı için duyduğunuz heyecanı ve sarfettiğiniz emeği düşününce yazılı hiçbir teşekkürün

yeterli olmayacağı sonucuna vardığımı da belirtmek isterim. Sizin gibi durmadan fark yaratmak ve çevremize Sabancı Üniversitesi mezunları olarak bu yönümüzle örnek olmak, teşekkürlerimizi iletmenin en anlamlı yolu olacak. Size bu şekilde teşekkür edecek donanıma yine sizin sayenizde sahibiz ve bildiğiniz gibi yola koyulduk.

Sizin bizleri izliyor olduğunuzu bilmek bizlere bu yolda kuvvet veriyor.

Sağlık, mutluluk ve çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Saygılarımla,

Cenk M. Alperdem



2003 yazında ÖSS sonuçları açıklanmış ve bende tüm adaylar gibi çeşitli üniversiteleri geziyordum. Sabancı Üniversitesi ve bir diğer üniversite arasında kalmıştım, ailemin gönlü öğretim kadrosu sayesinde zaten Sabancı'ya kaymıştı. Ancak beni Sabancı'lı yapan bambaşka birinin tavrıydı: Tosun Terzioğlu. Son bir karar verebilmek için tekrar Sabancı Üniversitesi'ne geldim ve tanıtımdan önce ve sonra amfilerin dışında soruları yanıtlayan öğretim görevlileriyle konuşmayı düşünüyordum. Geldiğim saatte bir tek Tosun Bey vardı ve kendisine rica ettik o da severek kabul etti. Gerek ben gerekse ailem bir dizi soru sorduk, ama Tosun Bey tüm soruları bana bakarak ve büyük bir ciddiyetle ve sevecenlikle cevapladı. İşte beni Sabancı

Üniversiteli yapan hareket ve zihniyet buydu, Tosun Bey tek bir tavırla bütün üniversiteyi ve eğitim felsefesini bana anlatabildi. Geçen bunca senede Tosun Bey kişiliği ve karizmasıyla her rastladığımda bende ilk günkü etkisini bırakabilmiştir. Kendisini rektör kimliğiyle özleyeceğimden şüphem yok. Beni Sabancı Üniversiteli yaptığı için kendisine ne kadar teşekkür etsem azdır.

Saygılarımla,

Barış Altop



Soldan sağa Kaan Taha Öner, Burç Tosyalı, Ercüment Çiçek, Barış Altop, Gökhan Atınç
(2007 mezuniyet töreni göl başı)



Süphan Bakkal

2003 Lisans Mezunu / MBDF

Sevgili Rektörümüz Tosun Terzioğlu' na,
Sabancı Üniversitesiyle tanışıklığım, Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi, Biyoloji Bilimleri ve Biyomühendislik programına, 2000 yılında yüksek lisans öğrencisi olarak katılmamla başladı. Mezun olduktan sonra doktora yapmak için yurtdışına geldim. Doktoramı bitirmek üzere olduğum şu günlerde diyebilirim ki, Sabancı Üniversitesinde geçirdiğim üç yılın akademik ve sosyal gelişimimde oldukça önemli bir yeri var. Bugün geriye dönüp baktığımda Sabancı Üniversitesinin eğitim sistemimize getirdiği birçok yeniliğin (teknolojik olanaklar, disiplinlerarası akademik programlar, öğrencilerin okumak istedikleri programları kendilerinin seçebilmeleri, mezuniyet proje uygulaması...) bu gelişimde

katkısı olduğunu düşünüyorum. Bu nedenle öncelikle size, Sabancı Üniversitesinin kurulmasına öncülük yapan herkese, Sabancı Üniversitesinin akademik kadrosuna ve diğer birimlerinde çalışanlarına teşekkür etmek isterim.

Saygılarımla,

Süphan Bakkal

Sayın Tosun Terzioğlu,

Sabancı Üniversitesi'nin sizin için bir anı kitabı hazırladığını öğrendiğim zaman aklıma ilk gelen 2005 yılı mezuniyet töreninin onur konuşmacısı George Papandreou'nun ağırlanması organizasyonu oldu. Bu organizasyon için öğrenci kluplerinden üç kişi seçilmiş ve onlardan bir tanesi arkadaşlarım Gözde Boğa ve Güldeniz Kıbrıs ile birlikte ben olmuştum.

Mezuniyet töreninin yapılacağı sabah ofisinizde toplantı yaptık; Sayın Papandreou'nun gelişi, karşılanması, izlenecek güzergah ve diğer konuları konuştuk. Bu organizasyonla ilgili ilk izlenimim bize duyduğunuz güven ve verdiğiniz inisiyatif oldu. Daha sonra bize makam aracınızı tahsis ettiniz ve arkadaşlarımla birlikte havaalanına gittik. Burada bize Sayın Haluk Bal, Yunanistan Konsolosu ve koruma ekibi katıldı.

Sayın Papandreou İstanbul'a indikten sonra kendisiyle bir süre sohbet ettik. İlk sorduğu hususlardan birisi onur konuşmacısı olarak nasıl seçildiği idi. Ben de öğrenciler arasında bir oylama yapıldığını ve bunun sonucunda seçildiğini aktardım (kendisi sonradan mezuniyet konuşması sırasında "bir siyasetçi olarak ilk kez yarışmadığım bir seçimi kazandım" dedi). Bu esnada ortaya çıkan bazı organizasyon konularını sizin vermiş olduğunuz inisiyatifle hemen çözdüğümüzü, koruma ekibinin de her aşamada bize danıştığını hatırlıyorum.

Havaalanından önce Fener Rum Patrikhanesi'ne, sonra da Sabancı Üniversitesi'ne gittik. Konvoyumuzda konuştuğumuz konsolosluk aracında, Sayın Bal, Gözde ve Güldeniz birer makam aracında (koordinasyon amacıyla hepimiz ayrı bir araca geçmiştik), bir polis aracı en arkada ve benim de

içinde bulunduğum makam aracınız en önde yer alıyordu. Bu esnada yaşadığım ve sizinle daha önce paylaşma fırsatını bulamadığım bir olayı aktarmak isterim: koruma polisi yolu açmak için makam şoförünüzün yanına oturduğundan ben arkada oturmak durumunda kalmıştım. Yeşilköy'den Patrikhane'ye ve Üniversite'ye bu şekilde, altı araçlık bir makam aracı konvoyuyla giderken ve önde oturan polis megafonla yolu açarken yanından geçtiğimiz araçlardan insanların bana "herhalde önemli bir şahsiyet" diye merakla baktıklarını hatırlıyorum. Sonuç olarak, Sayın Güler Sabancı'nın da katıldığı mezuniyet töreni her sene olduğu gibi çok başarılı geçti ve gönderdiğim fotoğraflarla birlikte bizde güzel hatıralar bıraktı.

Bize gerek mezuniyet töreninde, gerekse Uluslararası Danışma Kurulu'nun ağırlanmasında ve diğer organizasyonlarda gösterdiğiniz yakınlık ve duyduğunuz güven için size bu anı kitabı aracılığıyla tekrar teşekkür ederim. Üniversitemize ve bize verdiğiniz emekler hiçbir zaman unutulmayacak.

Saygılarımla,

Murat Bayar



Sene 2001... Üniversite sınavı sonrasında bir üniversiteye yerleşmiş olmanın rahatlığıyla Sabancı Üniversitesi'nden gelen zarfı inceliyorum. Zarfın içinden çıkan tanıtım CD'sinde öğrencilere üniversiteyi anlatıyordu Tosun Terzioğlu. "Birlikte yaratmak ve geliştirmek"... Kendinden emin ama bir o kadar da içten bir sesle öğrencilere "Hoşgeldin" diyordu. Her birimine yabancı olduğunuz ve dört yılınızı geçireceğiniz bu bilgi kurumunun rektöründen öğretim üyesine kadar her bireyinde bulunan heyecan ve enerjiyi hissetmemek mümkün değildi. Tanımak, ve bu sistemin bir parçası olmak için can atıyordum adeta. Üniversitedeki ilk yılda ilk dönem bitmek üzereydi. O dönem çok kar yağmıştı. Bir İzmirli olarak yağın her zaman cazip ve şaşılası birşeydi benim için. Üniversite kampüsü kara teslim olmuştu. Bu beyaz hükümdarlığın tadını çıkaran da tabiki öğrencilerdi. Bizler de Cafe Dorm'un önünden yemekhaneye giden yol üzerinde yerde kümelenmiş karlara el atıp, kartopu savaşımıza dahil olması

için yandaşlar arıyorduk. Tam elimde hazırladığım, sıkıştırılmış kartopunu arkadaşşıma fırlatmak üzereydim ki sol taraftan birinin gelmekte olduğunu farkedip, durdum. Gelen kişinin Tosun Hocamız olduğunu anlayınca, sanki yanlış birşey yapıyormuşum da yakalanmışım gibi öylece kalakaldım. Ona yol vermek için duraksamıştım ama Tosun Hocamız sıcak bir gülümsemeyle bana "hadi atsana ne duruyorsun" dedi. Tosun Hocamızın gerçekte de ne kadar canayakın bir insan olduğunu anlama fırsatı bulduğum bu olayı hiç unutmadım. Gerek öğrencilik yıllarımızda gerekse de mezun olduktan sonra bizlerden desteğini hiç bir zaman esirgemeyen, her zaman cesaret veren, "Birlikte yaratmak ve geliştirmek" adına bizlere aktardığı ve bizlerle paylaştığı herşey için sonsuz teşekkürlerimle....

Behiye Bilgin



Soldan Sağa: Ahmet Alkan, Tosun Terzioğlu, Erdal İnönü, Behiye Bilgin



Esra Birinci Taşdelen

2003 Lisans Mezunu / SSBF / Chicago Üniversitesi Doktora Öğrencisi

Sevgili Tosun hocamız,

Sabancı Üniversitesi'nin ilk mezunları olmak bizim için gerçekten özeldi. Bizim için üniversite hayatımızı özel ve güzel kılan bir çok etken vardı: Bunlardan en başta geleni, bize bir akran yakınlığıyla ve sıcaklığıyla yaklaşan, sorunlarımızı dinleyen ve bize zaman ayıran, bizi hiyerarşik bir çerçeve içinde değil, bir eşiti gibi gören çok değerli bir rektörümüzün olmasıydı. Sizi bisikletinizde kampüste aramızda görmek, yemekhanede, dersliklerde, festivallerde, mezuniyet töreninde kısacası üniversite hayatının bir çok alanında yanımızda olmanız, bizim için gerçekten çok önemli ve değerliydi. Hem Sabancı Üniversitesi'ne ve bilim dünyasına, hem de üniversite öğrencilerinin yaşamlarına

ve kişisel gelişimlerine olan katkılarınızdan dolayı size çok teşekkür ediyoruz.

Saygılarımla ve sevgilerimle,

Esra Birinci Taşdelen



2003 Mezuniyet Töreninden Soldan sağa: Yusuf Hakan Erdem, Halil Berktaş, Esra Birinci Taşdelen, Hatice Birinci (annem), Aziz Birinci (babam), Aksin Somel



Sayın Tosun Terzioğlu,

Yıl 2000, YBF amfi, differensiyel denklemler dersi....Sizin için belki sıradan bir ders... Ama sıralardaki ben için farklı bir gün olacak. O zamanın ikinci sınıf öğrencisi olarak kafamı meşgul eden binlerce sorudan biri de hangi programı seçeceğimdi. Okulumuzun tanıdığı seçme özgürlüğünden başı dönmüş şanslı öğrencilerden biriydim. Bu okulumuzu seçmemdeki nedenlerden de en önemlisiydi. Tam da o sıralar, biyoloji bilimleri ve biomühendislik programını seçmeye karar vermiştim. O sene, ilk öğrenciler olmamızın etkisiyle benim bu programı seçecek tek kişi olduğum ortaya çıktı. Ve tabii ki, şu soru havada asılı kaldı: Tek, sadece bir tek öğrenci olarak bu program açılacak mıydı? İşte o ders, benim yanıp tutuşarak sonunu beklediğim derslerden biriydi. Size bu soruyu yüzyüze yöneltmek içindi. Ders bitti, amfi boşalmaya başladı. Büyük bir heyecan, merak ve sabırsızlıkla size doğru yöneldim. "Hocam, biyoloji bilimleri ve biomühendislik programı açılacak mı? Açılmayacak diye söylentiler duydum. Tek kişi olsam da açılacak mı? Lütfen açılacağını söyleyin....." diye sözlerimi aralıksız sürdürken siz aslında benim heyecandan ve sabırsızlıktan duymadığım cevabı çoktan vermiştiniz: "Tabii ki, Güneş". Ben hala sizin sözlerinizi duymuyor, sizi programı açmaya ikna etmeye çalışıyordum aklımca. Sonunda siz ikinci kere cevabınızı tekrarladığınızda, benim de "Aaa, öyle mi?" demekten öte başka cevap hakkım kalmadı. Sunu da eklemem lazım, o sırada amfide olan arkadaşlar da kendilerine hakim olamadı ve gülmeye

başladılar. Nedeni basitti, cevabı olumlu olan bir rektörü nasıl olur da yeniden ikna etmeye çalışıyordum ki....

Evet, o gün belki sadece sıradan bir gündü... Aslında hayır, o tarihi bir andı; benim Sabancı Üniversitesi Biyoloji Bilimleri ve Biomühendislik Programının ilk BSc mezunu olacağımı belirleyen an. Beni ömür boyu Sabancı Üniversitesine daha içten bağlayacak sebep. Belki ben de siz de bu kararın sizi bu kadar yoracağını henüz bilmiyorduk. Tek öğrenci olan bana, bazı dersleri ve bazı laboratuvar çalışmalarını yalnız yapmama izin verecek, hatta bazen sırf benim için başka bir üniversite ile özel anlaşma yaparak beni o okula bir ders için yollayacaktınız. Bu fedakarlıklarınız için size ve hocalarıma minnettarım.

Benim için Tosun Terzioğlu rektör kimliğinden öte, duruşu ve samimiyetiyle de var olacak. En basit örneklerden biri, herhalde Sabancı Üniversitesi Oyuncularını kurduktan sonra Sabancı Holding tiyatro salonunda oyunumuzu sahneye koyduğumuz gün. Okul dışında oynadığımız, ilk oyun. Çok heyecanlı ve gururluyuz. Avuc içi kadar olan seyircilere oyunumuzu sunmuş olmanın mutluluğuyla, salondan çıkmaya hazırlanıyoruz. Bir yandan dekorlar toplanıyor, bir yandan da oyuncular hazırlanıyor. Salonda sadece üç beş kişi kalmış, tiyatro grubundan. Ama o da ne! Bizi o günümüzde de yalnız bırakmamış rektörümüz bizi hala kapıda bekliyor. Bizimle beraber salonu kilitleyen de ta kendisi. Tosun Bey, tüm içtenliğimle her an yanınızda olmanızdan dolayı teşekkürlerimi iletme istiyorum. Sizinle paylaşmak istediğim son anımsa, Heidelberg

Üniversitesi Master programına kabul edilmemden sonraydı. Bir yandan sevinçli, bir yandan da doğru karar veriyorum telaşıyla hocalarımızla sohbettedim. Sonra siz yanımıza yaklaşp, hangi okula gitmeye karar verdiğimi sordunuz. Ben de "Heidelberg Üniversitesi, hani Almanya'da Frankfurt yakınlarında..." diye açıklamaya başlamıştım ki, siz de "çok güzel bir karar. Heidelberg, çok kaliteli üniversitesi olan güzel bir şehirdir." demiştiniz. Bi kere daha bu seçimimde de arkamda olduğunuzu hissetmiştim. Ve şehri görür görmez sevdim. Bu yazıyı size sıcacık Heidelberg'den sevgilerimi ve saygılarımı göndererek bitirmek isterim.

Güneş Bozkurt



Soldan sağa: Ali Alpar, Halil Berktaş, Ben (Güneş Bozkurt), Kemal İnan.

Sevgili Tosun Hocam,
Görevinizin bu sene sonunda artık biteceği haberini Londra'da yüksek lisans öğrenimime devam ederken aldım. İtiraf etmeliyim ki Sabancı Üniversitesi'nde geçirdiğim beş sene boyunca böyle bir haberle karşılaşmadığım için kendimi mutlu hissettim. Lisans eğitimim boyunca sizinle tanışabilme, sohbet edebilme, çeşitli konularda görüşlerinizi alabilme imkanına sahip olduğum için hem akademik hem de bundan sonraki kariyer hayatımdaki yeriniz benim için çok anlamlı.

Sabancı Üniversitesi'nden mezun olalı iki sene geçmiş olsa bile bu kadar kısa süre içerisinde sizin ve de sizin gibi değerli hocalarımızın varlığının önemini emin olun, özellikle Türkiye gibi bir ülkede, hayatımda çok ama çok arar hale geldim. Siz, sahip olduğu titiz ve görev yetkilerini her türlü güç ve imkan için kullanan, bu ülkenin bilim insanları diye geçinen bir çok insanından o kadar farklı bir anlayış ve de görüşle bizim aramızdaydınız ki bu kişiliğiniz, başarılarınız, anlayışınız, hayat görüşünüz ve de varlığınız bizlere de her şeye rağmen hayatlarımızın gençlik yıllarında umut olmakta. Bilmiyorum Türkiye sınırlarında kaç rektör vardır ki sizin gibi öğrencileri ile aynı yemekhanede yemek yer, randevularını onların istek ve arzuları doğrultusunda almaya çalışır, etrafındaki herkesi destekler, bu kadar büyük bir akademik aileyi başarılı bir şekilde temsil eder, herkese yardımcı olmaya çalışır, sadece akademik olarak başarılı bireyler değil aynı zamanda hayatlarında da doğru ve başarılı yaşamayı ilke edinmiş bireyler yetiştirmek için çalışır...

Sabancı Üniversitesi çok büyük bir aile ve hayatımızın en büyük parçalarından biri. Bizlere bu ailenin birer parçası

olma şansını verdiğiniz için ve de mezun olduktan sonra dahi hep beraber olduğumuzu hissettirdiğiniz için size çok teşekkür ediyorum. Belki de bu ailenin rektörü sıfatıyla devam ettiğiniz görev sona eriyor, tıpkı bizlerin de öğrenci olarak misyonumuzun sona erdiği gibi, ancak biz yine hep beraber sizlerden aldığımız destek, anlayış, eğitim, öğrenim ve ilkerle yolumuza devam ediyoruz. O nedenle size asla ve asla veda etmiyorum, sadece şükran ve iyi dileklerimi bu güzel imkan ile sunuyorum.

En kısa zamanda tekrar görüşmek üzere Hocam,
Saygı ve sevgilerimle,

Damla Cihangir (00006683)

2007 Mezunlar Komitesi üyesi

2003-2006 Sabancı Üniversitesi Model Birleşmiş Milletler (SUMUN) Kulübü Yönetim Kurulu üyesi



Soldan sağa, Babam Eczacı Vecdi Cihangir, Tosun Terzioğlu, Damla Cihangir (ben) ve Annem Neşe Cihangir

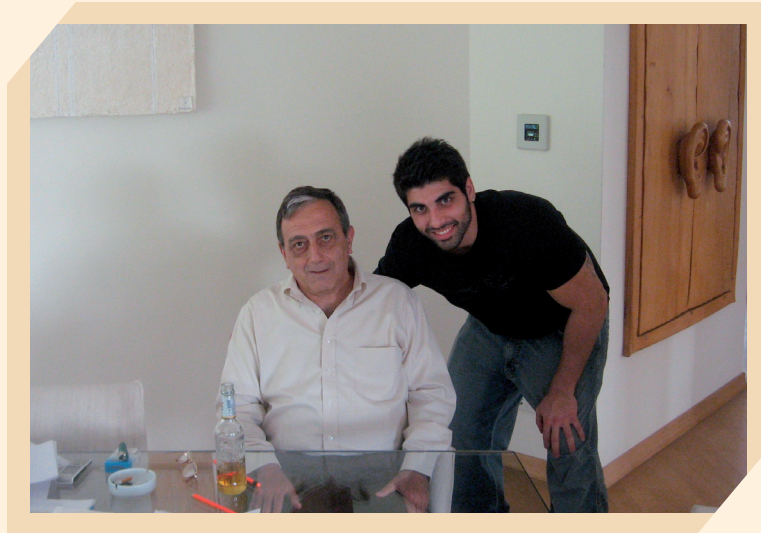


Serhan Musluoğlu

2008 Lisans Mezunu / MDBF

Sevgili Tosun Hocam,
Yazı yazmakla aram pek olmadığından hatırayı kirletmemek
istedim; ancak sizinle olan bir fotoğrafımı paylaşıyorum.
Saygılarımla

Serhan Musluoğlu



Tosun Terzioğlu, Serhan Musluoğlu

Birgün yolda, tek başına yürüyen bir adam gördüm, yeni girmiştik üniversiteye henüz. Biri fısıldadı: 'rektör geliyor', o fısıltıdan sonra çıt çıkmadı kimseden, öylece dikilmiş adama bakıyordu herkes. O halimizi görünce kıkır kıkır gülerek yanımızdan geçince kendisi, uyanıp kahkalara boğulmuştuk.

Seyircisi çok ya da az, emek verildiğini bildiği öğrenci işlerini izlemek için salonun bir kenarında mutlaka bulunan, izleyen, dinleyen, doğal bir insan gördüm ben orada olduğum yıllar içinde. Bundan sonra göremeyecekler için gerçekten çok üzgünüm.

Nur akmakkaya

Atlanta, 5 Mayıs 2009



Soldan sağa, Ayşe Tunca, Nur akmakkaya, Elif Yalçiner, Nazlı Kaptan, Işıl Oral, Bengi Şengör, Ceren Sümer



Yıl 2007. Yanlış hatırlamıyorsam Mayıs ayı olmalı. Yani okul birçokları için sadece 3 aylığına, benim için ise tamamen bitmek üzere. Doğan güneşle birlikte yatağa girdiğim bir gün, sabahki dersi kırıp, öğle yemeği saatinde yemekhanede olacak şekilde uyanmayı planlamıştım. Ancak sabah 9'da cep telefonum bilinmeyen bir numara aradı. Telefonun sesini kısıp uyumaya devam ettim. Fakat telefon ısrarla birkaç kez daha çaldı. Umursamadan sessize basmayı başardım. Bu kez de oda telefonum çalmaya başladı. Birkaç kez ilgilenmeyip yatmayı denedim başaramayınca telefonun fişini çektim. Sonunda cep telefonum bir kez daha çaldı. Bu kez arayan Bilal'di. Arayanın O olduğunu görünce açtım. Hemen kalkıp hazırlanmamı buluşunca ne olduğunu anlatacağını söyledi. Söylenerek apar topar kalkıp giyindim ve Bilal'le Cafe Dorm'un (Şimdiki adı Cafe Piazza olmuş) önünde buluştuk. Meğer tüm sabah boyunca çalan, umursamadığım ve hatta biraz sinirlendiğim telefonları çaldıran Tosun Hoca'ymış. Hoca'nın yaklaşık yarım saatir bana ulaşmaya çalıştığını ancak ulaşamadığını, sonunda da bir diğer Öğrenci Birliği Yürütme Kurulu üyesi olarak kendisinin arandığını söyledi. Rektörlüğe doğru hızlı adımlarla yol aldık ve tabi bir yandan da sık sık yaptığımız gibi hararetli bir tartışma içine girdik çünkü bizi neyin beklediğini çok iyi biliyorduk.

Tüm gece uyumamamızın sebebi Üniversite Hizmetlerinin bir önceki gün yaptığı bir duyuruydu. Duyuruda yurttan kalan öğrencilerin yaz tatiline çıkarken, depo olarak kullandıkları, yurt binalarının çatı katlarının artık ücretli olacağı bildiriliyordu. Bu duyuru öğrenciler arasında büyük tepki görmüştü. Biz de hemen Genel Duyurular'a cevaben,

o zamanki meşhur seçim vaatlerinden birini ve bu uygulamayı tiye alan bir metin yazmıştık: "Depolar 1 YTL olacak! Öğrenci Birliği odasını ücretsiz depo olarak kullanıma açtık". Tosun Hoca'da sabah metni görür görmez olayın aslı astarı nedir diye bizi aramış. Tabi biz bir anda bir önceki gece acilen toplanan Öğrenci Meclisi'nden alınan karar üzerine tertiplenen esas eylemin birileri tarafından sızdırıldığını düşündük. Zira tüm gece uyumamış ve bu eylemi hazırlamıştık. Tabi acemi burjuva devrimciler olarak, o ara yeni vizyona girmiş olan Beynelmilel filmindeki "Cuntalar Olmasın" pankartının da etkisiyle 4 metrelik beyaz bir beze, spreyl boya ile "Yılın Girişimcilik harikası DepoSA" yazmak için lojmanların önünde tüm gece uğraşıyorduk.

Plan oldukça basitti, mailler aracılığıyla eylemden haberdar edilen öğrenciler, zaten en yoğun vakit olan öğlen saatlerinde yemekhanede toplanacak, biz de merdivenlerden pankartı sarkıtacaktık. Tam o sırada da güçlü bir alkış kopacaktı. Bu eğlenceli ve pratik eylem herkesi çok heyecanlandırmıştı. Rektörlüğe doğru yürürken ne yapacağımızı hızlı bir şekilde konuştuk, kararımızı vermiştik geri adım atmayacaktık. Ama karşımızda belki bizim gibi binlerce öğrenciyi yetiştirmiş, tecrübeli bir yönetici ve başarılı bir eğitimci vardı. İçeri girdik, Tosun Hoca kağıda dökülen duyuruyu önümüze koyup kararlı bir ses tonuyla "Bu nedir" diye sordu. Biz de, yeni uygulama ile dalga geçmek için yaptığımız bir duyuru olduğunu söyledik. Sakin bir şekilde arkasına yaslandı, o odayı gerçekten depo olarak kullanmayı düşünüp düşünmediğimizi sordu. Bunun sadece bir espri olduğunu söylediğimiz de, kapısını

göstererek, "Bu kapı her zaman sizlere açık oldu, bu kadar tepkili olduğunuz bir konuyu neden bizle hiç konuşmadan böyle bir duyuru yaptınız?" dedi. Biz de başka bir toplantı da dile getirdiğimizi ancak geçirildiğimiz hissine kapıldığımızı söyledik. "Tamam, ben konuyla ilgileneceğim, bu uygulamadan benim de ilk etapta haberim olmadı, böyle bir şey yapılmasına müsaade etmem ama siz de lütfen provakatif davranmayın" dedi. Toplantı bitti dışarı çıktık. Tosun Hoca her zamanki gibi yine en sıkıntılı anlardan birinde öğrenci tarafında durmuş bizi şaşırtmamış ama bu kez mahcup etmişti. Ne yapacağımızı şaşırmıştık, zira yaklaşık 3000 kişiye duyurulmuş bu eğlenceli ama bir o kadar da provakatif eylem, birkaç saat sora yapılacaktı. Biraz tartıştıktan sonra, çok zor bir karar vererek, son dakikada yapılan bir toplantıyla Tosun Hoca'nın garantörlüğü altında eylemi iptal ettiğimizi duyurduk. Tabi amacı üzüm yemek değil bağcıyı dövmek olanlar bu iptale karşı çıkmıştı ama biz de Tosun Hoca'nın sözlerine güvenmiş ve inanmıştık. Zira o çoğunlukla olduğu gibi yine sığınılacak son liman o olmuştu. Bizi en sakin ve samimi hali ile dinlemiş, güven vermiş, ikna etmiş ve krizi her zaman olduğu gibi çözmüş, liderlik konusunda biz öğrenci liderlerine de iyi bir ders vermişti. Umarım Sabancı Üniversite'si öğrencileri Tosun Hoca'nın yokluğunda sığınılacak yeni limanlar keşfeder ve bu kurum da onun liderliği ile yarattığı değerli kültürü, sıradanlaştırmadan yaşatır. Bu arada sonuç ne mi oldu, tabi ki Tosun Hoca sözünü tuttu.

Tosun Hocam,

Okuldan mezun olalı 4 seneye yaklaştı, bu süre içinde iş hayatında bir çok yönetici ile tanışma ve çalışma fırsatı buldum. Her yöneticiden bana faydalı olacak şeyler öğrenmeye çalışıyorum, onların iletişim tarzları, davranışları, karar verme sırasında izledikleri yöntemleri elimden geldiğince gözlemlemeye çalışıyorum.

Üniversite belki iş hayatından daha farklı bir atmosfere sahip, ama ikisinin bir ortak noktası var, o da yeni nesli motive edebilmek, çalışma azmi aşılamak ve onları doğru alanlara yönlendirmek.

Bu konuda sizi kendime örnek bir yönetici bildim hep. Öğrencilerinize kapınız her zaman açıktı, herkesi açık fikirlilikle dinlediniz. Bazen bize gösterdiğiniz sabra hayret ettim, bazen de olaylara farklı bakış açınıza.

Okul kulüplerinde aktif görev aldığım sıralarda Genç Girişimciler Kulübü olarak davet etmek istediğimiz üst düzey yönetici ve girişimciler için kendi network'ünüzü bize açtınız. Kısa sayılacak iş hayatı tecrübemde öğrendiğim

çok önemli bir şey de bu tür üst düzey yöneticilere ulaşmanın, onları bir yere davet etmenin ne kadar zor olduğudur... Siz olmasaydınız bu önemli yöneticilere ulaşmamız belki de hiç mümkün olamayacaktı. Kulüple ilgili yaptığımız toplantılarda benim hep gülümseyerek hatırlayacağım bir şey de toplantıları "bir sigaralık" sürelerde bitirmenizdi. Sigarayı yakar bizi dinlerdiniz, sigara bitince de konuyu yorumlar, sorularımızı cevaplar ve yapılması gerekenleri söylediniz. Belki de tesadüf gelmiştir ama zaman ve toplantı yönetimi ile ilgili orjinal "bir sigara kuralı" nı da sizden öğrendik. :) Okulda bizlerle güzel zaman geçirdiğinizi umarım. Bundan sonraki emeklilik hayatınızda sağlık ve mutluluklar diler, herşey için teşekkür ederim .

Mustafa E. Demirkol



Soldan sağa: Sercan Tarhancı, Sercan'ın Babası, Sercan'ın Annesi, Mustafa'nın Annesi, Mustafa'nın Ağabeyi Tosun Hoca, Mustafa'nın Babası, Hakan Tuncer, Mustafa Demirkol.

Tosun Hocama,
Eylül 2002; Sabancı Üniversiteliyim artık, aslında o zamanlar sadece üniversiteliyim 18 yaşındayım ve üniversiteliyim!
Nisan 2009; Sabancıyı, lisans yıllarımı geride bırakalı 3 sene oldu bu sene ekonomi yüksek lisans diplomamı da alıyorum.
Dile kolay 7 sene geçirmişim Sabancı kampusunda, yıllar içinde daha da ait olmuşum buraya, bırakıp gitmek zor gelir olmuş. Bütün bu hislerimin, Sabancı olmanın gururunun temelinde siz varsınız Hocam...
Yeni okulumda, yeni bir hayatta ilk öğlen yemeğim elimde tepsi yemekhanenin ortasında duruyorum kimseyi tanımıyorum ve üniversiteli olmanın korkusunu da hissediyorum. Ve birden bire rektörüm Tosun Bey'in bana gülümseyen gözleri ile karşılaşıyorum daha sonra da beni masasına davet eden sesiyle. Üniversite rektörleri böyle olmazdı ki, senelerce aynı okulda okur ama rektörünü görmezdi öğrenciler... Rektör ile aynı masada yemek yemek ise ancak yorganları kısa gelirse görebilecekleri bir rüya olurdu, ben ise henüz 18 yaşında bir birinci sınıf öğrencisiyken aynı masada yemek yedim rektörümle, o zaman rektörüm Tosun Bey değil Tosun Hoca oldu.
Sene 2004, Sabancı Üniversitesi Model Birleşmiş Milletler Kulübü ilk uluslararası model birleşmiş milletler konferansını düzenlemekte, uykusuz geceler, heyecan ve stres had safhada, ama ne zaman Tosun Hoca'nın ofisinin

çaprazındaki toplantı salonunda bulsak kendimizi dingin, dinlenmiş ve özgüven içinde ayrıldık oradan.
Zor zamanlarda dirayetli olabilmeyi, inandığının tersi hüküm sürerken daha iyi ve demokratik bir yaşamın mümkün olduğunu bıkmadan usanmadan şevkle anlatabilmeyi, "göle bir taş atabilmeyi" ve bütün bunlar için cesur ve erdemli olmanın gücünü gösterdiğiniz, okulumu evim yapabildiğiniz, siz olduğunuz ama farklılığınızın farkında olduğunuz, bizi biz yaptığınız ve farklılığımızın farkında olmamızı sağladığınız için teşekkürler Hocam!

Emine Deniz



Tosun Terzioğlu

Emine Deniz

Sevgili Tosun Bey,

Mezun olmamın üzerinden üç seneye yakın bir vakit geçti ve benim hala sizi hep saygıyla hatırlamama neden olan bir konu var. Onu sizinle paylaşmak istiyorum. Belki hatırlayacaksınız, bundan beş sene önce sekreterinizden randevu alıp odanıza gelerek size cinsel taciz konusunda bir yönerge çalışması yaptıklarını anlatan ve yardım isteyen bir grup kadın öğrenci vardı. Ben de onlardan biriydim. O gün bizi büyük bir dikkat ve sakinlikle dinlediniz. Biz de dersimizi iyi çalışmıştık. Bu konuda bizi desteklediğinizi söylediğiniz an çok mutlu olduğumu hatırlıyorum ve bugün bakınca Sabancı Üniversitesi'nin bir cinsel taciz yönergesi ve cinsel taciz komitesi olduğunu görüyorum. Bu çok gurur verici. İşte hayalimdeki üniversite tam da böyle bir yer! Size o gün bizi dinlediğiniz ve ondan sonraki süreçte Sabancı Üniversitesi'nin cinsel taciz konusunda taviz vermeyen bir üniversite olmasının yolunu açtığınız için ne kadar teşekkür etsem az.

Şu anda başka bir üniversitede yüksek lisans öğrencisiyim, ama yeni üniversitemin rektörüyle aynı odada bile bulunmadık. Sabancı Üniversitesi öğrencileri, mezunları, hocaları ve çalışanları olarak sizi hiç unutmayacağız...

Aslı Erdem



Soldan sağa: (üst sıra) Ayşenur Göğebakan, Esra Süel, Aslı Erdem, Uygar Aydemir
(alt sıra) Ceren Kuşçuoğlu, Cem Şimşek

2004 ilkbaharında Küresel Etkileşim Kulübü etkinlikleri çerçevesinde Erdal İnönü'yü küresel politikalar üzerine bir konuşma yapması için üniversitemize davet etmiştim. Sayın İnönü'yü davet etmekteki esas amacım, çocuk yaştan itibaren hayranlıkla takip ettiğim bir kişiyi yakından tanıyabilmektir. Her omuza alınmak istediğinde kendini yere atan, Atatürk ile ilgili anıları sorulunca "ben pek tanımazdım, babam ile geceleri salonda konuşurlardı" diyen Erdal Bey kadar mütevazı bir kişi ile hayatımda iz bırakacak bir gün yaşayacağım aklıma gelmiş miydi hatırlamıyorum ama bu davetle Tosun Terzioğlu'nu yakından tanımama fırsatı bulup unutamayacağım anılar yaşayacağımı beklemiyordum.

Tosun Hoca, Erdal Bey'in geleceğini duymuş, ben heyecanla buluşma noktamız rektörlükte beklerken birlikte karşılamak istediğini söyledi. Erdal Bey'in geldiğini güvenlikten haber verdiler, ben nasıl mutlu olduysam bütün protokolleri geçip rektörlüğün kapısından karşılamak için çıktım. Erdal Bey de sözleşmiş gibi hemen Tosun Hoca'yı sorunca şaşırdım. Birlikte Tosun Hoca'nın odasına gittik, sarıldılar, meğer çocukluk arkadaşımızlar:) Ben yalnız bırakıyım istedim, Tosun Hoca "nereye, gel bakalım" deyince bir anda üçümüzü bir masada konuşurken buldum. Tosun Hoca, Erdal Bey'e bir kez daha öğretim görevlisi olması için ısrar ettiğini söyledi.

Erdal Bey laf arasında "Küresel Etkileşim Kulübü ne iş yapar" diye sordu, "küresel olayları yorumluyoruz" dedim. İsrar etti, "ne tür olaylar?", "her türlü" dedim, "sosyolojik, ekonomik". "Politik yok mu" diye sorunca tebessüm ettim, "var" dedim. "Ne taraftan yorumluyorsunuz politik olayları" diye köşeye sıkıştırdı, aynı tebessümle "her taraftan"

diye cevap verdim. Tosun Hoca'nın güldüğünü duyuyordum. Erdal Bey 78 yaşındaki bir profesörün parlak zekasıyla "Zaten senin topsakalın her tarafa müsait" cevabını verince Tosun Hoca daha fazla dayanamamış olacak ki kahkahayı patlattı, ardından ben de.

Çaylar bitince kalktık, rektörlükten çıkarken Erdal Bey'in elleri dolu olduğundan paltosunu giymesine yardımcı olmak istedim izin vermedi. Üniversite merkezindeki konuşma salonuna kadar yürüdük, o sırada üniversiteyi tanıma fırsatı da bulduk Tosun Hocayla. Baktık biraz erken varmışız, yemekhanenin üst katında tatlı ısmarlamak istedim, kabul ettiler. Yemekhanenin alt katında, o geniş kubbenin altında yavaş yavaş yürürken görülmüşüz diye tahmin ediyorum, üst kata vardığımızda bütün kadronun tek sıra dizilmiş gülümseyerek karşıladığını hayretle gördüm. Şöyle ki, üniversitede okuduğum 5 yıl boyunca bir daha o kadroyu bir arada göremedim.

Üniversite sakinleri bilirler, öğrenciler ağırlıklı olarak aktivitelere 10-15 dakika sonra gelirler. Salondan haber geldi salon yavaş yavaş doluyormuş. Daha tatlılar yeniyor, Erdal Bey saatine baktı "yaklaşıyor, hadi" dedi. Yanımda Tosun Hoca da var, çekiniyorum. "Efendim, yavaş yavaş" falan demem fayda etmedi, "olur mu canım geç kalmak" deyip ayaklandılar. Hesabı ödemek için çaktırmadan kasaya gittim, hesap mesap yok dediler. Para ödemediğim için değil, doğru şeylerin millet tarafından takdir edildiğini hatırlattıkları için teşekkür ettim.

Konuşmanın detaylarına girmeyeceğim, Erdal Bey'in bilgi birikiminden faydalanmak isteyen onca kişinin arasında politik bir lider de olduğu için eleştiri yapan da vardı. Erdal Bey bilinç hakkında konuşurken, yanılmıyorsa konu

Hoca'nın yarım adım önünde yürüyor, daha doğrusu koşar adım geliyor. Şaşkınlığı üzerimizden atamadan tokalaştık ve isimlerimizi söyledik. Tosun Hoca Sakıp Bey'in az arkasında tebessümle bizi izliyordu.

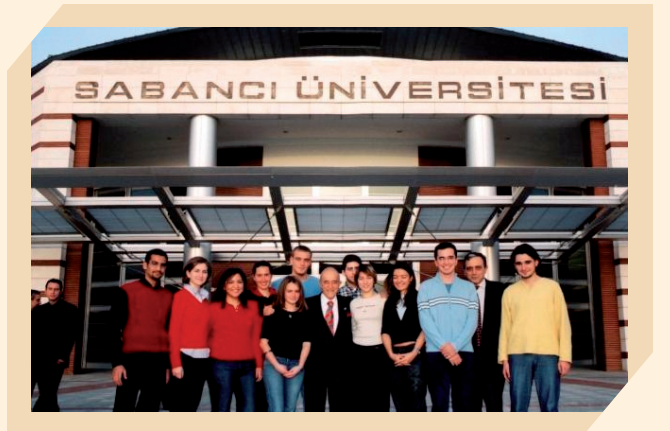
İnsanların başarılarının tesadüf eseri olduğunu iddia edenler vardır. Hele Sakıp Bey kadar başarılı bir insan iseniz, hayatınızda şansın sizin yanınızda olmadığına kolay kolay herkesi inandıramazsınız. İlk karşılaşmamda, Sakıp Beyin yüzünde hayatında daha önce hiç tanımadığı insanlara bile, bir babanın oğluna bakabileceği kadar sevgi dolu bakabilen bir ifade gördüm. Ya sık sık duyduğumuz gibi her birimizi evlatları gibi seviyordu ya da bu samimi duyguyu tüm insanlara yansıtabilecek kadar büyük bir yüreği vardı diye bugün de düşünürüm. Her iki türlü de, bu kadar sevgi dolu ve temiz kalpli bir girişimcinin başarısız olma ihtimalinin olmadığına inanıyorum. İşte Tosun Hoca bu yüzden olsa gerek biraz arkada durmuş, bizim şaşkınlığımız kadar Sakıp Beyin sevincine de tebessüm ediyordu.

Sakıp Bey hemen bölüm ve ne zaman üniversiteye girdiğimizi sordu, ben "bu sene girdim, hazırlık okuyorum" dedim sırtarak. Sakıp Bey'in pozitif enerjisi beni çok etkilemişti. Sakıp Bey de sanki "sınıf birincisiyim" demişim gibi derin bir aferin çekti, gözleri gülüyordu. Benden bir sene önce girmiş arkadaşşıma döndü. Arkadaşım "geçen sene girdim, 1. Sınıfım" dedi. Demez olaydı. Sakıp Bey'in hemen bütün neşesi gitti. "Sınıfta mı kaldın?" diye sorunca geçen sene hazırlık okuduğunu anlamadığını anladık, Tosun Hoca gülüyordu, ben de kendimi tutamadım. Arkadaşım Sakıp Bey'in bozulmasından gerilmiş olacak, durumunu izah edemeyip kem küm edince Sakıp Bey "üniversite yaptırdım, karşıma ilk çıkan öğrenci kalmış"

diye Tosun Hoca'ya dönüp dert yandı. Tosun Hoca en azından Sakıp Bey dertlenirken biraz ciddileşmeyi denediyse de nafiye, sonra hepimiz gülmeye başladık.

O sırada Sakıp Bey üniversite merdivenlerinden bir iki öğrencinin inmekte olduğunu görüp "siz de kalmadınız di mi?" diyerek aynı sevgi dolu gözlerle onlara doğru yürüdü. Biz de arkasından. Sonra hep birlikte, Sakıp Bey, Tosun Hoca ve bir grup öğrenciyle fotoğraf çektirdik. O fotoğrafın bir kopyasını o güzel günün anısına saklıyorum. Saygılarımla.

Ali Gülşen



2002, World Mun'a katılan öğrencilerle birlikte



Turhan Karadeniz

2008 Lisans Mezunu / MBDF

Çok küçük bir anı...

Mezuniyet balosunda, sizinle fotoğraf çektiğimiz zaman, yüzünüzde kocaman bir gülümseme ile bize izin verdiniz. Bu fotoğrafı başka bir vakıf üniversitesinden bir arkadaşım gördüğünde, "Bu nasıl iş, bizde korumalardan yanına yanaşamayız rektörün!" dedi. Bir kez daha Sabancı Üniversitesi'nde, ne kadar farklı (ama aslında ne kadar normal) bir ortamda, ne kadar farklı (ama ne kadar normal) kişilerin danışmanlığında öğrenimimizi sürdürdüğümüzü farkettim.

Gülümsemenizdeki ve bakışlarındaki o enerjinizin, söylememe izin vererseniz, biraz da o güzel serseriliğin hep devam etmesi dileğiyle.

Turhan Karadeniz



Soldan Sağa, Alttakiler: Zehra Inceoğlu, Tosun Terzioğlu, Turhan Karadeniz, Damla Özçelik Üsttekiler: Mehmet Yıldız, Eren Gören

Tosun Hocam,

Üniversite dediğimiz o bambaşka dünyanın alabildiğine hür, fikirlere açık; ama kuralların çiğnenmez, kimsenin daha fazla hak sahibi olmadığının yazılı kuralları olmadığı halde sert kuralları varmışçasına imtiyazsız şekilde uygulanmasının en büyük mimarı benim nazarımda sizsiniz. Öyle ki, uzadıkça uzayan yemekhane kuyruklarında, süpermarketin ısrarla tek kasa çalışmasından kaynaklanan uzun kuyruklarda bir kerecik olsun “Hadi benim çok işim var çocuklar, şu yemeğimi/ Yeni Harman Sigaramın parasını ödeyip ben gideyim” demediğiniz, buna bir kerecik olsun niyetlenmediğiniz ve bunu tüm samimiyetle hissettirdiğiniz için, demokratik toplum kurallarının nasıl olması gerektiğini bize yaşarak benimsettiğiniz için çok teşekkür ederim. Mezun olduktan sonra tabi ki hiç öğrenemedim. Ama belki bir mucize olmuştur. Eğer olmadıysa bile, en kısa

zamanda o sıkı bağlılıkla içtiğiniz sigaranızla temelli vedalaşmanızı dilerim Allahtan... Zira hayat sahnesinde sizden pek çok şey öğrenmesi gereken insan var.

Sağlıklı ve uzun bir ömür sürerek eğitici yanınızı tüm ömrünüze yaymanızı dilerim.

Sevgi Kebapçı Onaran

Yıl 2006, Bahar dönemi. Tam şenliğe denk gelen günde göl kenarında toplanıyoruz. Aldığımız dersin göl kenarında kayak eğitimi var. Dersimiz Men, Ships & the Sea. Göl kenarına doğru olan yolda karşılaştık hocam sizinle. O zaman gösteri merkezinin yanından göle inen yolun üzerini bugünkü gibi örtülü değildi. O zaman "Bu sarmaşıkları da buranın üstünü örtecek hale getirmeye çalışıyoruz" demiştiniz, tıpkı lise hayatından çıkıp gelmiş bizleri Türkiye'de sistemi tek olan bir üniversitede düzgün bir eğitim almamız için çalıştığınız gibi. Bugün o sarmaşıklara baktığımda Sabancı Üniversitesi gibi bir eğitim kurumunun nasıl bu kadar kısa zamanda bu kadar övünülecek bir duruma geldiğine şaşırıyorum, daha kısa bir zaman önce kısa olan o bitkiler bugün en güzel kokuları saçıyorlar etraflarına, tıpkı üniversiteden aldığımız güçle bizim akademik hayatta ve iş hayatında parladığımız gibi.

Sesinizdeki kararlılıkla verdiğiniz tavsiyelerden, bilginizin enginliğinden ve yıllardır edindiğiniz tecrübelerden bizleri faydalandırdığınız için sonsuz teşekkürler.

Emre Koç



Soldan Sağa: Gökhan Pekel, Mehmet Koç, Emre Koç, Nazmiye Koç, Evre Pekel



Burak Koyuncu

2006 Lisans Mezunu / SSBF

Değerli Rektörüm,

“Öyle rektör mü olur?” derdi arkadaşlarım sizden her bahsettiğimde. Ben de yorulmadan anlatırdım, “Evet, oluyor işte, milyonda bir de olsa oluyor!” Hem başarılı, çalışkan, zeki, hem de öğrencilerle her zaman iç içe, sıcak kanlı ve yardımsever bir rektör... Hem üniversitenin bütün sorumluluğu ve koşturmacası içinde birçok zamanını işine veren, hem de öğrencilerle karşılıklı kadeh kaldırmaktan bıkmayan, onların yaşadığı bütün güzelliklere bir nebze de olsa katılmaktan, paylaşmaktan çekinmeyen, mütevazı ve temiz yürekli bir rektör... Evet, milyonda bir de olsa, oluyor!

Tüm emekleriniz için çok teşekkürler...Sizi her zaman hatırlayacağız...

Saygılar,

Burak Koyuncu

SSBF 2006 Lisans Mezunu





Giray Kömürcü

2005 Lisans Mezunu / MDBF

Genelde ulaşılmaz olarak görülen, hatta çoğu zaman birçok üniversitede görülemeyen insanlardır Rektörler. İşlerinin yoğunluğundan mı olsa gerek, yaşça büyük olmalarından mı, yoksa kendi öğrenciliklerini unuttuklarından mıdır nedir uçurumlar vardır onunla aranızda. Oysa Tosun Hocamız daha tanıtım günlerinde bile karşınıza çıkabilecek, kampüste hangi an olduğu farketmeksizin her karşılaşmanızda gülümsemesiyle arkadaşınız olduğunu hissettiren, ama bir yandan da hayranlık uyandıran, Sabancı Üniversitesinin sizin, bizim gibi bir yüzüdür.

Hocam, birlikte yaratmak ve geliştirmek felsefemizle okulun sadece mütevelli heyetinin, rektörün yada hocaların değil en çok da öğrencilerin olduğunu birçok platformda hatırlattınız bize. Ders dışı her etkinliğimizde arkamızda durup, başarının şans değil kendine güven olduğunu gösterdiniz. Her isteğimizi sizinle yüzyüze görüşme fırsatı verip dinlediniz, yardımınızı esirgemediniz.

Sizden öğrendiğim en önemli derse demokrat olabilmek oldu hocam. Üniversiteye başladığım 2000 yılından bugüne değin birçok konuda, birçok olayda görüşlerinizi okuduk, dinledik yaklaşımlarınızı inceleme fırsatı bulduk. Karşınızdaki kim olursa olsun, neyi savunursa savunsun aynı özenle yaklaştığınıza, Üniversitenin Üniversite olmasındaki en büyük neden olan fikir özgürlüğüne her fırsatta sahip çıktığınıza şahit olduk. Ülkemizin belki de en çok ihtiyacı olan demokrasi ortamını Üniversitemizde oluşturmanız belki de en önemli hizmetlerinizden biri olarak tarihe geçecek...

Herşey için ama en çok da bize yaşattığınız bu özgür düşünce ortamı için çok teşekkür ediyorum hocam. Yine bizimle, Üniversitemizle beraber olmanızı temenni ediyor, herşey gönlünüzce olsun diyorum...

Giray Kömürcü



Ayaktakiler soldan sağa: Özer Eroğuz, Raşit Taştepe, Giray Kömürcü, Behlül Saka, A. Fatih Sarıççek, Yusuf Bayrak, Hakkı Ceyhan, Adil Kara.
Oturanlar soldan sağa: Nilüfer Turhan, Yasemin Veli

Sayın Tosun Terzioğlu,

Even though you have never met me, and you don't know who I am, I wanted to extend my appreciation for the university that you have created over the past ten years, and for the effort that you have put into this project. I've seen you and passed by you many times while you were walking around the campus, and the pressure of your position was always obvious.

Sabancı University is now becoming an institution that its graduates, and Turkey, can be proud of SÜ graduates are now attending the best international universities, and Sabancı University's reputation is growing. In the sciences and the humanities, Sabancı University's graduates are gaining recognition as some of the best that Turkey produces. The projects and the accomplishments of Sabancı's graduates prove this repeatedly. The steadily increasing numbers of international students coming to Sabancı University every year are another indicator of this success.

Most importantly, however, is the role that Sabancı University is playing in changing the educational sector in Turkey. The openness and non-ideological character of

Sabancı University's educational atmosphere is an important development in Turkey's educational history.

All of this is the product of your leadership and your effort. You should be proud of what you have accomplished, because this university will have (and already is having) an important, positive impact on the development of Turkish education and society.

With my warmest regards, I hope that you will now have the opportunity to do the many things that you've postponed while acting as Sabancı University's Rector. You deserve the rest.

Sincerely,

Adam B. McConnel

2001'in Ekim ayındaydı. Henüz 1. sınıf öğrencisiydim ve arkadaşlarım Ergi, Mustafa, Tuğba ve Erkan'la heyecanla Genç Girişimciler Kulübü için çalışıyorduk. Aklımızdan büyük projeler geçiyordu, ama yeni kurulmuş bir üniversitenin ikinci dönem öğrencileri olarak o sene kurulmuş ve sadece kendi dönemimizden öğrencilerden oluşan kulübümüzün henüz neredeyse hiç deneyimi yoktu. Bir yandan öğrencilerin bireysel gelişimlerine yardımcı olacak aktiviteler düzenlemeyi düşünürken diğer yandan üniversiteye iş hayatından önemli rol modelleri çağırıp konuşma yapmalarını organize etmeyi amaçlıyorduk. Sabancı Üniversitesi'nin çok kuvvetli referansına da güvenerek uygun adayları gözden geçirdik ve o dönem TÜSIAD Başkanı Sn. Tuncay Özilhan'ı çağırmaı düşündük...Ama bunu nasıl yapacaktık? Hiç tereddüt etmeden hep birlikte bize hissettirdiği samimiyet ve güvenden ötürü Rektör'ümüz Sn. Tosun Terzioğlu'ndan hem iletişim bilgileri hem de referans anlamında destek istemeye karar verdik. Tosun Bey'in odasına nasıl gittiğimizi hiç unutmuyorum. Hepimiz çok heyecanlıydık. Normalde kampüste çok daha rahat kıyafetlerle gezerken Tosun Bey'e olan saygımızdan dolayı elimizdeki en "spor olmayan"ları giymiştik, adeta bayramlıklarını giymiş çocuklar gibiydik. Tosun Bey'den istediğimiz desteği koparabilmek için biraz araştırma yapmıştık ve üst sınıftaki abilerimiz bize "Bir sigaralık vaktiniz var. Siz odaya girdiğinizde bir sigara yakar, o sigara sönmüceye kadar ikna etmek için uğraşın, sigarayı söndürürken kararını verir." demişlerdi. Düşündük, bu 5 dakikamızın olduğu anlamına geliyordu! Sevgili Abilerimizin gözümüzde canlandırdığı sahne meşhur

Godfather filminde Don Corleone rolündeki Marlon Brando'nun yanına çıkan Fırıncı Enzo'nun yaptığı görüşmeyi andırıyordu! Odaya girdik, Tosun Bey yer gösterdi ve oturduk. Oturur oturmaz gerçekten Tosun Bey bir sigara yaktı, biz de panikle anlatmaya başladık! Bir yandan kulüple ilgili aklımızdan geçenleri ve Tuncay Bey'i neden çağırmaı istediğimizi anlatıyorduk, diğer yandan gözlerimizi sigaradan ayıramıyorduk. Adeta kum saati gibiydi ve zaman aleyhimize işliyordu! Derken o adrenalinle anlatacaklarımızı bitirmeyi başardık, eş zamanlı olarak da Tosun Bey'in sigarası bitti. Tosun Bey telefonunu eline aldı ve sekreterini aradı, ve o anda Tuncay Bey'in iletişim bilgilerini alıp bize verdi. Bu görüşmenin daha sonra profesyonel hayatımda gerçekleşen diğer önemli görüşmeler için müthiş bir hazırlık olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim."

Saygılarımla.

Sinan Ökek



Soldan Sağa Ekin Çapar, İrem Türkay, Ahmet Üğlü, Sinan Ökek, Emre Akıncıtürk, Barış Can / SÜMED Etkinliği 2007 Mezunlar günü



Uğur Öngör

2005 Yüksek Lisans Mezunu / SSBF

Sayın Hocam,

Açıkcısı 1 yıl gibi kısa bir sürede sizi ve okulumuzu tanımak için çok kısa bir zaman olduğu için Sabancı Üniversiteli olmayı tam olarak tadabildim diyemem.

Ancak kampüse ilk girdiğim andan kepimi fırlattığım ana kadar hep içimde bir hayranlık besledim. Türkiye'de bilime inanan ve bilim için uğraşan insanların varlığına ve biraraya gelebilmelerine hayranlık duydum. Bu biraraya gelebilmenin en tepesindeki kişinin ise, aslında hazırlık sınıfı öğrencisinin bile yanında yer alabilecek kadar heyecanlı olmasına hayranlık duydum. Bilim adına ve gelecek nesiller adına uğraşılan çabayı gördükçe hayranlığım arttı. Çoğu zaman kendime gerçekten üniversite okuyup okumadığımı sordum. Çünkü eğer Sabancı Üniversitesi bir üniversite

deneyimi ise, ben bunu sadece 1 yıl yaşayabildim.

Bunun içindir ki size teşekkür ediyorum. Türkiye'de bilime inanan insanları biraraya getirip onlara uygun koşulları sağlayıp bildiklerinizi yeni nesillere aktarma cesaretini gösterdiğiniz için.

Uğur Öngör



Dorukan Tarman

2008 Lisans Mezunu / MDBF

Sayın Rektörüm,

Geçirdiğim 4 seneyi tatlı duygular ile hatırlayacağım güzel okulumun rektörü olarak sizinle birebir münasebetimiz olmadı. İlk kez 1.sınıfta spor salonunun önünde arkadaşlarla voleybol oynarken karşımıza doğal görünüşünüz ile çıkıp "Ben de oynayabilir miyim?" dediğinizde sizinle tanışmış olduk . Daha sonra ise son sınıfta Öğrenci Birliği'nin okul sorunlarını tartıştığı söyleşide Haluk Bal ile konutunuzda bizi ağırlamıştınız. Elinizden eksilmeyen sigara, doğallığınız ve öğrencilere olan sıcak ilginiz sizinle ilgili hatırlayacağım en önemli özellikleriniz olacak. Üniversitede bize aşıladığınız özgürlük kavramının bırakacağınız en büyük eser olduğunu düşünüyorum. Eminim ki okula katkılarınız ilerde de devam edecektir. Üniversite sonrası hayatınızda başarılarınıza başarı katmanızı dilerim.

Saygılarımla,

Dorukan Tarman



Dilara Tunalı

2002 Yüksek Lisans Mezunu / YBF

Sayın Tosun Terzioğlu,
Ben 2001-2002 döneminde Sabancı Üniversitesi'nde E-MBA yapma şansı buldum.
O tarihlerde 5-6 senelik bir hayat ve iş tecrübem vardı. Sabancı Üniversitesi ise pek tanınmıyordu. Biz sanırım 2. master mezunları olduk.
Hatırimda kalan yeni olmasına rağmen dolu dolu bir program hazırlanmış olmasıydı. Hazırlanan bu programın Türkiye standartlarını çoktan yakalamış ve hatta aşmış olması yanında dünya standartlarına da (her ne kadar böyle bir tecrübem olmasa da) yaklaştığını gözlemlediğimi samimiyetle söyleyebilirim.
Sabancı Üniversitesi'nin gerçekten bu işe gönül verdiği, yapmış olmak için yapmadığı belli oluyordu. Zaten izleyen senelerde diğer üniversitelerle karşılaştırıldığında bu çok daha belirgin bir şekilde ortaya çıktı.
Bu yüzden diğer birçok üniversite yanında Sabancı Üniversite'sini seçmekte doğru ve şanslı bir karar verdiğim için memnunum.

Size ve ekibinizdeki diğer sayın öğretim üyeleri ve çalışanlara da bizlere katkılarından dolayı kendi adıma çok teşekkür ederim.

Saygılarımla,
Dilara Tunalı



Sayın Tosun Terzioğlu,

Ben 2005 yılı mezunuyum. 2001 yılında öğrenime başladığım Sabancı Üniversitesi ilk tercihimdi. Ancak henüz mezun dahi vermemiş bir üniversiteyi birinci tercih olarak yazmadan önce diğer üniversitelerden akademisyenlerle konuşarak fikir oluşturmaya çalışıyordum. Bu sohbetlerden birinde Türkiye'nin büyük ve köklü üniversitelerinden bir profesör bana Sabancı Üniversitesi'nin yeni bir sistem denediğini ve bu 'disiplinlerarası' denen sistemin nasıl işleyeceğini kimsenin bilmediğini söyledi. Oysa onun mensubu olduğu üniversite yıllardır denenmiş yöntemleri kullanmaktaydı. Sözlerini "Amerikayı yeniden keşfetmeye ne gerek var?" diyerek bitirmişti. Beni Sabancı Üniversitesine getiren işte onun kendi argümanını savunmak için söylediği bu son cümleydi.

Ben Sabancı Üniversitesi'ne Amerika'yı yeniden keşfetme isteğiyle geldim. Denenmemiş, belki biraz da eziyetli olacak bir yola çıkmak ve keşiflerde bulunmak, seçtiğim bu yolda diğerlerinin görmediği duraklara uğramak ve belki farklı ufuklara ulaşmak için... İyi ki gelmişim diyorum şimdi geriye bakınca, çünkü tam da beklediğim gibi bir deneyim sundu bana üniversitem.

Bu deneyime katkılarınız için size teşekkür etmek isterim. Sabancı'da geçirdiğim dört yıl bana, bize, farklı bireyler olmayı, kutunun dışında düşünmeyi ve bununla gurur duymayı öğretti. Bunda sizin yaptığınız her konuşma ve verdiğiniz her kararda vurguladığınız, üniversitenin bilime ve insana saygı felsefesinin büyük rolü var. Ben birkaç hafta içerisinde Columbia Üniversitesi'nden mezun oluyorum. Öğrencilik hayatımda iki rektör tanıma fırsatım oldu. Şimdiki rektörümün aksine siz, görev süreniz boyunca

bizim yerimize konuşmadınız. Yetişkin birer birey olan bizlere düşüncelerinizi dikte etmeye çalışmadınız ve bizleri bir ordunun birbirinin aynı neferleri gibi görmediniz. Bu dengeyi korumanın çok güç, ancak bir o kadar da değerli olduğunu bugün durduğum yerden daha iyi görüyorum. Sabancı Üniversitesi'nin mensubu olduğum 4 yıl süresince sağduyulu ve bilime öncelikten taviz vermeyen, sizin gibi bir rektöre sahip olduğum için kendimi ayrıcalıklı hissediyorum.

Biz 2005 mezunlarına yaptığınız mezuniyet konuşmasında "biz size nasıl gemi yapılacağını öğrettik; geminiz ile okyanuslara açılmak ve yeni ufuklar keşfetmek sizin elinizde" demiştiniz. Bu benzetme sonraki yıllarda sık sık aklıma geldi. Bazen kendimi fırtınalarda buldum, ama gemime güvenim tamdı ve mücadeleyi bırakmadım. Fırtınanın beni sürüklediği yere gitmeyi reddettim. Bazen kendimi mutsuz olduğum limanlarda buluverdim, ama gemimin konforunda gücümü toplayarak oradan ayrıldım. Şimdi yine bir mezuniyet arifesindeyim; gemimi restore ettim ve bir kez daha okyanusa açılıyorum.

Bütün bunlarda üniversitenin temeli atılmadan çok önce oluşturulmaya başlanan felsefenin rolü çok büyük. Siz, Türkiye'nin en iyi tersanesinde harika bir yöneticiydiniz. Hepimiz gemilerimizle gurur duyuyoruz, umarız siz de dünyanın dört bir yanına yayılmış bu donanmadan memnunsunuzdur.

Saygılar,

Duygu Uçkun

2003 Mezuniyet Töreni'nden bu yana zaman hızla akıp gitti. İki senelik Sabancı Üniversitesi maceram sırasında ve sonrasında benim ve SU'lular için yaptıklarınız için teşekkür ederim. Yukarıdaki yazıda ismi geçmeyen en yüksek seviyedeki kişilik, rektör ve liderlerdensiniz. Sizin sayenizde bugün her başarımdan sonra "We did it" diyebiliyorum, aynen bu fotoğrafın çekildiği saatlerde arkadaşlarımın gözlerinin içine bakıp söylediğim gibi...

İpek Uzpeder

The very highest if barely known.
Then comes that which people know and love.
Then that which is feared,
Then that which is despised.

Who does not trust enough will not be trusted.
When actions are performed
Without unnecessary speech,
People say, "We did it!"

Tao te king



Hazırlıkta bir proje için elimizde kamera, kampusun çeşitli yerlerinde bir belgesel için çekimler yapıyorduk. O sıralar yeni hazırlanan (sanırım hala kullanılıyor) üniversitenin resmi tanıtım videosu dillerdeydi. Harvard Üniversitesi'nin rektörünün bir konuşması ve hemen sonrasında Tosun Hoca'nın tanıtıcı bir konuşması vardı. Biz de, hazır kamerayla okulda dolaşırken Tosun Hoca'nın konuşmasını ti'ye almıştık. Ben taklidini yapmışım, söylediklerini çarpıtarak. :) Videoyu sınıfça izlerken oldukça eğlendik. Sonraki sene başlangıcında, oryantasyon'da bu videoyu kullanmak istediler. "Nasıl olur da böyle gayri resmi bir video, oryantasyonda kullanılır?" diye düşünüp, oldukça utanmışım. Okula yeni gelen öğrenciler, muhtemelen ilk kez kendisini dinleyeceklerdi. Oryantasyonda, sanırım ilk

Tosun Hoca konuşuyordu. Onun hemen öncesinde çektiğimiz video izlendi. Amfideki öğrenciler oldukça gülmüştü. Tosun Hoca da videoya kısaca değinip, büyüklüğünü gösterip konuşmasına geçti, sıcak ve samimi bir hoş geldiniz konuşması yaptı. Çok sevimli bir şey yapmadığımızı düşünüyordum, ama Tosun Hoca büyüklüğünü gösterip, anlayışla karşıladı. Böylesine hoşgörülü bir rektörüm olduğu için üniversiteme olan sevgim bir kat daha arttı. Bilimsel kimliğinin yanında, kişiliği ile de üniversite'ye liderlik edip örnek olan Tosun Hoca'ma binlerce kez teşekkürler.

Can Yıldırım



Soldan Sağa Ergi Şener, Tosun Terzioğlu, Ezel Tabbur, Dogan Kösen, Can Yıldırım



Ben Can Yıldırım, Ali Alpar



Soldan Sağa Yasemin Veli, ben Can Yıldırım, Gündüz Ulusoy, Dogan Kösen, Adil Kara



2000 Trafikte Ortak Akıl Platformu



2000 Üniversite Merkezi Açılış Töreni



2000 Trafikte Ortak Akıl Platformu



Tosun Terzioğlu

Nakiye Boyacıgiller



2001 Sanayi Liderleri Programı



2001 Yüksek Lisans - İlk Mezuniyet



2001 Yüksek Lisans - İlk Mezuniyet



2001 Buluşma Formu "Türkiye'nin Geleceği"



2002 Mezuniyet Töreni



2003 Lisans Mezuniyet Töreni



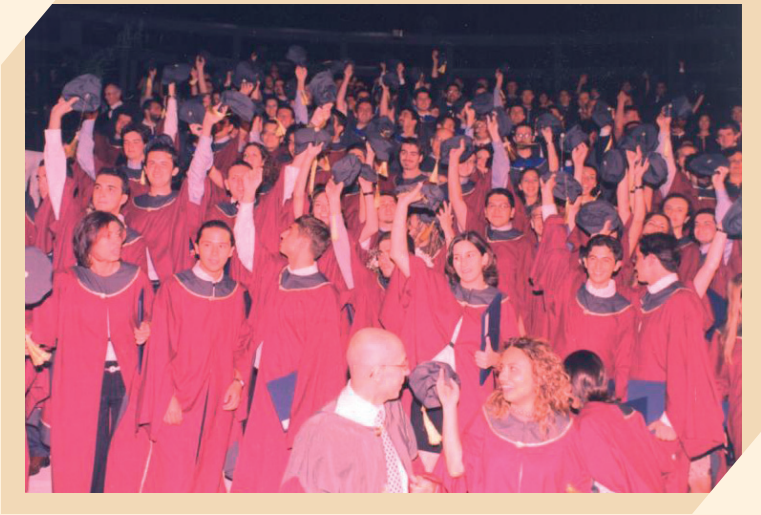
2003 Lisans Mezuniyet Töreni



2003 Yüksek Lisans Mezuniyet Töreni



2003 Yüksek Lisans Mezuniyet Töreni



2003 Lisans Mezuniyet Töreni



2003-2004 Kapanış Dersi Konferansı



2003 Lisans Mezuniyet Töreni



2003-2004 Kapanış Dersi Konferansı



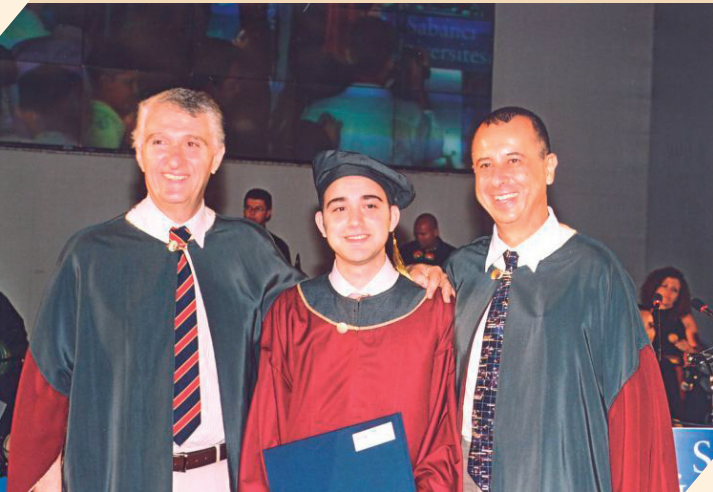
Merve Özsöz, Mert Özsöz, Tosun Terzioğlu, Melih Özsöz - 2004



2004 Yüksek Lisans Mezuniyet Töreni



2004 Lisans Mezuniyet Töreni



2004 Lisans Mezuniyet Töreni



Tosun Terzioğlu, 2004 Mezunlar Günü



2004 Mezunlar Günü, kuleye çıkış



2004 Lisans Mezuniyet Töreni



2005 Mezuniyet Töreni



2005 Mezunları anı fotoğrafı



2005 Yüksek Lisans Mezuniyet Töreni



2005 Yüksek Lisans Mezuniyet Töreni



2005 Mezuniyet Töreni



2006 Mezuniyet Töreni



2005 Yüksek Lisans Mezuniyet Töreni



2005 Yüksek Lisans Mezuniyet Töreni



2005 Lisans Mezuniyet Töreni



2006 Mezuniyet Töreni



2006 Mezuniyet Töreni



2006 Yüksek Lisans Mezuniyeti Anısı



2006 Mezuniyet Töreni



2007 Mezunlar Günü



2007 Mezunlar Günü



2007 Mezunlar Günü



2007 Mezunlar Günü



2007 Mezunlar Günü



2007 Mezunlar Günü



2007 Yüksek Lisans Mezuniyet Töreni



2007 Lisans Mezuniyet Töreni



2007 Mezuniyet Töreni - Gölbaşı



2007 Yüksek Lisans Mezuniyet Töreni



2007 Yüksek Lisans Mezuniyet Töreni



2007 Tuğla Töreni



2007 Tuğla Töreni



2007 Yüksek Lisans Mezuniyet Töreni



2008 Mezuniyet Töreni



2008 Mezuniyet Töreni



2008 Mezuniyet Töreni



2008 Mezunlar Günü



2008 Mezunlar Günü



2008 Mezunlar Günü



2008 Mezunlar Günü



2008 Mezunlar Günü



2008 Mezunlar Günü



2008 Mezunlar Günü



2008 Mezunlar Günü



2008 Mezunlar Günü



2008 Tuğla Töreni



2008 Mezuniyet Töreni



Zeynep Bahar

Ömür Kula

2008-2010 Yönetim Kurulumuz

Sinan Ökek	Başkan
İlke Toygür	Başkan Yardımcısı
Erbil Aşkan	Sayman
Neslihan Ercan	Sekreter
Can Yıldırım	Üye
Yedek Üyeler	
Metin Tabalu	
Bora Bekiroğlu	
Ceren Şahin	
Mert Özsöz	
Behiye Bilgin	

Denetim Kurulu Üyeleri

Serkan Girgin
Arzu Yüksel
Cihan Ünal
Ahmet Üglü
Zeynep Bahar
Melih Özsöz

Disiplin Kurulu Üyeleri

Tunç Musa Acarkan
Atakan Ertuğrul
Eylem Balkan
Ece Ceren Ceylan

2007-2008 Yönetim Kurulumuz

Mert Özsöz	Başkan
Can Yıldırım	Başkan Yardımcısı
Cihan Ünal	Sayman
Eylem Balkan	Sekreter
Serkan Girgin	Üye
Behiye Bilgin	Yedek Üye
Arzu Yüksel	Yedek Üye
Zeynep Bahar	Yedek Üye
Burak Aksu	Yedek Üye
Sebla Refiğ	Yedek Üye

Ömür Kula	Denetim Kurulu Asil Üye
Ergi Şener	Denetim Kurulu Asil Üye
Atakan Ertuğrul	Denetim Kurulu Asil Üye
Burak Hasşerbetçi	Denetim Kurulu Yedek Üye
Melih Özsöz	Denetim Kurulu Yedek Üye
Burçak Çilingiroğlu	Denetim Kurulu Yedek Üye
Metin Koşar	Disiplin Kurulu Asil Üye
Nuri Refik Düzgören	Disiplin Kurulu Asil Üye
Anıl Yurt Koşar	Disiplin Kurulu Asil Üye
Yiğit Çallı	Disiplin Kurulu Asil Üye

2006-2007 Yönetim Kurulumuz

Serkan Girgin	Başkan
Can Yıldırım	Başkan Yardımcısı
Cihan Ünal	Sayman
Eylem Balkan	Sekreter
Zeynep Bahar	Üye
Behiye Bilgin	Yedek Üye
Arzu Yüksel	Yedek Üye
Mert Özsöz	Yedek Üye
Burak Aksu	Yedek Üye
Sebla Refiğ	Yedek Üye

Ömür Kula	Denetim Kurulu Asil Üye
Ergi Şener	Denetim Kurulu Asil Üye
Atakan Ertuğrul	Denetim Kurulu Asil Üye
Burak Hasşerbetçi	Denetim Kurulu Yedek Üye
Melih Özsöz	Denetim Kurulu Yedek Üye
Burçak Çilingiroğlu	Denetim Kurulu Yedek Üye
Metin Koşar	Disiplin Kurulu Asil Üye
Nuri Refik Düzgören	Disiplin Kurulu Asil Üye
Anıl Yurt Koşar	Disiplin Kurulu Asil Üye
Yiğit Çallı	Disiplin Kurulu Asil Üye

2004-2006 Yönetim Kurulumuz

Ömür Kula	Başkan
Zeynep Bahar	Başkan Yardımcısı
Hakan A. Büyükbayrak	Sayman
Özlem Kalkan	Sekreter
Murat Karaege	Üye
Taylan Süer	Yedek Üye
Armağan Sunerli	Yedek Üye
İpek Özgül	Yedek Üye
Sırma Yücel	Yedek Üye
Tuğba Kılıçkaya	Yedek Üye

Okan Üçok	Denetim Kurulu Asil Üye
Çağdaş Denizel Önal	Denetim Kurulu Asil Üye
Esin Ertek	Denetim Kurulu Asil Üye
Volkan Kurt	Denetim Kurulu Yedek Üye
Kerim Can Kavaklı	Denetim Kurulu Yedek Üye
Can Hasan Sezer	Denetim Kurulu Yedek Üye
Metin Koşar	Disiplin Kurulu Asil Üye
Burak Ergeneoğlu	Disiplin Kurulu Asil Üye
Nuri Refik Düzgören	Disiplin Kurulu Asil Üye
Ufuk Uzel	Disiplin Kurulu Asil Üye

Alper Tokalp	Disiplin Kurulu Asil Üye
Anıl Yurt Koşar	Disiplin Kurulu Yedek Üye
Yusuf Jozef Siyalom	Disiplin Kurulu Yedek Üye
Özlem Demirçivi Dirik	Disiplin Kurulu Yedek Üye
Halil Burçin Falay	Disiplin Kurulu Yedek Üye
Tarık Şarlıgil	Disiplin Kurulu Yedek Üye

2003-2004 Yönetim Kurulumuz

Metin Koşar	Başkan
Özge Bulut	Başkan Yardımcısı
Nihat Alper Tokalp	Sayman
Necmiye Pelin Erkan	Sekreter
Özlem Dirik	Üye
Halil Burçin Falay	Yedek Üye
Nuri Refik Düzgören	Yedek Üye
Ekrem Yalçın Yümlü	Yedek Üye
Şahap Sarier	Yedek Üye

Yusuf Josef Siyalom	Denetim Kurulu Asil Üye
Tarık Şarlıgil	Denetim Kurulu Asil Üye
Barış A.Gümüşlüoğlu	Denetim Kurulu Asil Üye
Ahmet Ersoy Kazancı	Denetim Kurulu Yedek Üye
Atilla Orçun Kaya	Denetim Kurulu Yedek Üye
Kerem Küçükarslan	Denetim Kurulu Yedek Üye
Anıl Yurt Koşar	Disiplin Kurulu Asil Üye
Nejat Çiftçi	Disiplin Kurulu Asil Üye
Atilla Orçun Kaya	Disiplin Kurulu Asil Üye
Gökay Özdemir	Disiplin Kurulu Asil Üye

Özge Nurata	Disiplin Kurulu Asil Üye
Firdevs Işıl Paker	Disiplin Kurulu Yedek Üye
Serdar Erçal	Disiplin Kurulu Yedek Üye
Hasan Yılmaz Sezer	Disiplin Kurulu Yedek Üye
Lütfü Savaşkan	Disiplin Kurulu Yedek Üye
Zeynep Bulut	Disiplin Kurulu Yedek Üye

2002-2003 Yönetim Kurulumuz

Metin Koşar	Başkan
Zeynep Ulusoy	Başkan Vekili
Özlem Dirik	Üye
Halil Burçin Falay	Üye
Nuri Refik Düzgören	Üye

Kurucularımız

Metin Koşar
Zeynep Ulusoy
Özlem Dirik
Halil Burçin Falay
Anıl Yurt Koşar
Özge Bulut
Nuri Refik Düzgören
Kamil Berkan Abay

Sponsorlarımız

Gürsel®



KCS
KURDOĞLU CATERING SERVICES


köpüklükahve